

פרשת ראה

כי אם אל המקום אשר יבחר ה' אלוקיכם וגו' לשכנו תדרשו ובאת שמה (יב, ה)

כתב הרמב"ם (פ"א מהל' מלכים ה"א) 'שלוש מצוות נצטוו ישראל בשעת כניסתן לארץ, למנות להם מלך שנאמר שום תשים עליך מלך, ולהכרית זרעו של עמלק שנאמר תמחה את זכר עמלק, ולבנות בית הבחירה שנאמר לשכנו תדרשו ובאת שמה'.

הכסף משנה והלחם משנה שם תמהו, דהלוא הרמב"ם בהלכות בית הבחירה (פ"א ה"א) כתב 'מצות עשה לעשות בית לה' וכו' שנאמר ועשו לי מקדש', הרי לנו דמצות בניית ביהמ"ק נלמדת מדכתי' 'ועשו לי מקדש' ולא מהפסוק שלפנינו ד'לשכנו תדרשו ובאת שמה'.

ונראה, דמבואר בגמ' (זבחים נד, ב) דדוד ושמואל טרחו ויגעו למצוא את מקום המקדש ודרשו זאת מפסוקים כדי לדעת איה מקומו. מכאן יש להסיק דיש דין מיוחד לדרוש ולחפש את מקום המקדש, ואח"כ יש דין נוסף להעמיד את ביהמ"ק על מקומו, ושני דינים הם.

עפ"ז יש לבאר מדוע הביא הרמב"ם ב' דרשות לכך, דהמקרא ד'לשכנו תדרשו ובאת שמה' ילפי' דצריך לדרוש אחר המקום השכינה, ואילו מ'ועשו לי מקדש' ילפי' את עצם בניית בית הבחירה.

מקור: רבי יצחק זאב הלוי סאלאווייציק